

Full Parroquial

Part Oriental de la Vall del Riu Corb

Parroquies de

Guimerà, Ciutadilla, Vallfogona i Passanant

Núm. 26, novembre de 2005

Pots baixar-te el full a
www.guimera.info/esglesia/

0'50 €

ESTIMAR LES COSES I LES PERSONES, MALGRAT LES DIFERÈNCIES

El que és més humà, és també el que és més diví. Estimar les coses que són nostres es quelcom natural en la nostra vida. Des de sempre els pares ens han estimat. Amb els amics hem compartit molts bons moments i els apreciem. La nostra família també ens l'estimem: la nostra parella, els fills, els nets... És bo de fer-ho i d'aprofundir sempre aquesta relació. També ens estimem el nostre poble. Perquè és el nostre, és el millor del món. Tot el que és nostre ens ho hem d'estimar, sembla tant senzill i evident. Els nostres veïns, els nostres parents, els nostres companys de treball també els hem d'estimar perquè són els nostres pròxims, i passem moltes estones amb ells, els necessitem i ells també ens necessiten. És bo de fer un esforç i de superar les diferències, valorar el que ens uneix, més que no el que ens separa. Sempre hauríem de potenciar aquests sentiments i fer-los créixer. Hem de saber estimar tot el que ens rodeja tant les coses com les persones. Hem de ser conscients que no tots som iguals, però això fa que el món sigui més interessant, i dona més riquesa a la realitat amb aquesta diversitat. Respectar l'altre ja és estimar, perquè és acceptar-lo tal com és i no pretendre canviar-lo. Té dret a ser com és. Estimar el nostre país i també els països que ens envolten vol dir sentir-se membre de la gran família humana, amb tota la seva diversitat de cultures races i llengües. Així ho ha volgut Déu, que la família humana fos tan diversa i variada. L'amor supera les diferències i es fixa en les coses que ens uneixen, fa sorgir les coses bones que tots tenim, per valorar-les més i enriquir-nos amb la col·laboració del l'altre. Estimar l'Església és estimar-se també un mateix, sense pretendre canviar-la, perquè dins de l'Església cada u té dret a ser com és. El respecte i l'estimació ha de ser la moneda de canvi, de tots els qui la formen. Sempre hauríem de sospitar de les nostres intencions, quan ens mouen sentiments de domini, quan volem dominar els altres i de fer-los fer el que nosaltres volem, el que a nosaltres ens agrada més. Al nostre cor es produeix un dilema: estimar els nostres ideals: allò que ens agradaria que fos l'altre, l'Església o la realitat... (és a dir, allò idealitzat que no existeix); ho estimar les coses concretes, que tenim al davant realment: el nostre veí tal i com és, la nostra Església tal i com és, el nostre món tal i com és. Estimar la realitat és millor, perquè ens fa tocar de peus a terra. Jesucrist va estimar les persones concretes i va donar la seva vida per elles, tal i com són. Déu ens estima tal i com som, fa sortir el sol per bons i dolents. És des de l'amor i amb amor, que el món i les persones poden canviar. Mai des de la coacció externa, ni per la força, ja que sempre serà una agressió. I si no aconseguixes fer canviar el món o l'altre, amb l'amor, no et consideris pas un fracassat, sinó un gran vencedor. Perquè hauràs vençut la més gran de les victòries, t'hauràs vençut tu mateix.

Mn. Joan Francesc Amigó

PRESENTACIÓ DEL CURS ARXIPRESTAL
2005
A BELINAES

El passat dia sis de novembre, a les sis de la tarda, es va presentar el programa del curs arxiprestal a Belianes. Es començà amb una pregària a l'Església i després a una sala de l'Ajuntament es continuà l'acte previst. El Sr. Arquebisbe Jaume Pujol, degut que el matí havien celebrat les confirmacions aquí a Belianes es quedà a presidir aquest acte a la tarda. El Sr. Arquebisbe va presentant el Pla de Pastoral Triennal que s'acabava de publicar. A nivell Arxiprestal hem escollit els objectius del nou curs a partir d'aquest nou Pla de Pastoral. Entre altre objectius hem escollit: La formació de laics per fer celebracions de la paraula, i la parròquia com un lloc acollidor i obert a tothom. Al final de l'acte, hi va haver un torn de preguntes on no faltaren els temes més d'actualitat que aquests dies surten per les notícies.

Concurs de pessebres

Tots els qui vulguin participar del concurs de pessebres han de passar a apuntar a l'església, diumenge que ve després de la missa.

- 1r. Premi. Diploma i un regal
- 2n. Premi. Diploma i un regal
- 3r. Premi. Diploma i un regal

El jurat: El Consell Parroquial.

Dia de passar a veure els pessebres uns dies abans de Nadal.

El passat dia 27 de novembre a Vallbona de les Monges, va tenir lloc el recés d'advent amb el lema: Actius a la Parròquia. La Sra. Rasa Maria Sánchez va fer un xerrada al matí i Mn. Jordi Vila a la tarda sobre "La parròquia avui". Redescobrir la parròquia és uns dels objectius arxiprestals d'aquest curs que ens hem proposat treballar durant tot el curs.

VALLFOGONA

Diumenge dia 4 de novembre se celebra la Festa Major d'hivern en honor a la patrona Santa Bàrbara. L'eucaristia serà a les 12 del migdia, després hi haurà un dinar popular i a la tarda a l'església hi haurà una sessió de cinema amb la projecció d'una pel·lícula. La devoció de Santa Bàrbara va ser introduïda pel cèlebre Rector Francesc Vicent Garcia, el qual va fer construir la capella de Santa Bàrbara i va fer portar una relíquia d'Itàlia de la Santa, i també va escriure una comèdia dedicada a la vida de la Santa per fomentar la devoció popular. Una de les peces més importants de la literatura del barroc català.

Col·lectes del primer diumenge del mes novembre

Ciutadilla:	17 €
Passanant:	170 €
Vallfogona:	45 €

Col·lecta de Germanor

Ciutadilla:	43 €
Passanant:	220 €
Vallfogona:	44 €
Guimerà:	376 €

VALLFOGONA

A la sala Francesc Vicent Garcia de l'Església de Vallfogona on durant l'hivern hi fem la missa, enguany disposarem de calefacció. La casa de colònies ha instal·lat la calefacció de gas-oil, per fer-la més confortable durant estada de l'hivern; aprofitant aquesta ocasió, s'han col·locat dos radiadors en aquesta sala perquè també nosaltres, puguem gaudir d'aquesta millora durant l'època de l'hivern, quan celebrem l'eucaristia.

CIUTADILLA

S'acosta Nadal, i l'estrella de Ciutadilla torna a brillar en el cel fosc de les fredes nits de desembre, anunciant-nos que s'acosta la celebració del naixement de Jesús, el Fill de Déu. L'estrella anuncia a tots els que passen per la carretera la vinguda de Déu a les nostres vides. Fer el pessebre és una tradició molt bonica, i que també ens pot ajudar a preparar-nos per celebrar el Nadal. La fe i la vida està fet d'aquest petits signes que ens recorden l'amor de Déu, i que estem cridats a brillar com una estrella en el firmament del Cel.

JOVES DE SETANTA ANYS

Que agradable és recordar aquells temps que ens omplien la boca del fruit de les moreres, amb deliri gaudíem dels passatemps saltant i jugant pels camins i les eres.

Els qui ara portem a l'esquena la florida de setanta primaveres ens agermanem avui amb joia plena com s'agermanen garbes i garberes.

Retornem a les nostres arrels, recordem el poble que ens crià que amb els seus carres excels tantes vegades ens abraçà.

Era l'any mil nou-cents trenta-cinc que una camada de nous veïns el poble de Guimerà adquiria com a fills. Al cap de quatre dies ja eren correccamins i pels carrers i per les places feien brincs.

Però, el temps anà passant en bona mida i els camins de la vida s'anaren bifurcant. Alguns amb el sarró a l'esquena feren partida per buscar pel món, fortuna o companyia.

El cabdell de la vida s'anava descabdellant i per a alguns, el fil, se'ls anava trencant. Tants records portem a la nostra ment que els ulls se'ns omplen de sentiments. Els qui encara som aquí donem gràcies a Déu.

I malgrat que la vida ens hagi separat, avui, una força, ens fa agermanar. Malgrat les voltes que hem donat, avui ens sentim, com mai, fills de Guimerà.

Els qui es quedaren i els qui van marxar, ens asseiem al voltant de la taula de l'amistat. Per veure i menjar, compartir i explicar les experiències que durant anys hem segat. Pels carrers ondulats tornem a passejar cerquem la llar paterna amb gran sensibilitat.

A cada pas diem: això era ...
i a cor enlaire i sospirem.

Però la Mare de Déu de la Bovera que tantes vegades ha sentit parlar de l'era ... ens abraça amb el seu amor de primavera.

RETAULE DE LA BOVERA

Com tot ja sabeu, el retaule gòtic que hi havia a la Bovera, està actualment al Museu Episcopal de Vic. El retaule és obra de Francesc Solives de la segona meitat del segle XV, de l'any 1481. Pintura al tremp sobre fusta, medeix 269 x 214 cm.

Com és natural el retaule està dedicat a la Mare de Déu. Al carrer de l'esquerra, de dalt a baix, apareixen les escenes de l'anunciació de l'àngel a Maria, el naixement de Jesús i l'adoració dels mags. El carrer de la dreta esta dedicat als misteris de Jesucrist: la resurrecció, l'ascensió al cel i la vinguda de l'Esperit Sant a baix. Al carrer central més ample hi ha: la crucificació de Jesús que presideix a dalt de tot, a sota mateix hi ha el trobament de la Mare de Déu de la Bovera, on es pot distingir l'ermita de l'esquerra al fons, l'alzina on es va trobar la Mare de Déu, la processó del poble amb el bisbe i dos diaques que porten el mantell de la Mare de Déu, per posar-li. També es pot veure un esplèndid castell figurat al fons. L'escena més gran de tot el retaule és la dormició de la Mare de Déu a la part baixa central del retaule, amb els apòstols reunits al seu voltant.

S'estan fent gestions per poder fer unes fotos del retaule de la Bovera i poder tenir-les al Santuari.